DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 8sten OCTOBER, 1831. N. 40

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

(*Uit de Nederlandsche Staats-Courant van den 25sten Mei.*)

NEDERLANDEN.

Bŷ Zŷner Majesteits besluit van den 23sten Mei 1831, No. 14 is de fuselier bŷ de 10de afdeeling Infanterie, HENDRIK VAN LEUVEN, benoemd tot Ridder van de Militaire Willems-orde der vierde klasse.

Wŷ hebben het genoegen aan onze lezers het onderstand berigt te kunnen mededeelen, hetwelk, onder dagteekening van den 20sten Mei, door den bevelhebber van het kasteel van Antwerpen aan den Heere Direkteur-generaal van Oorlog is ingezonden. De daarin vermelde stoutmoedige daad heeft, blŷkens het hierboven onder het hoofd: *Nederlanden* vermelde berigt, hare belooning reeds gevonden.

Hoofdkwartier Kasteel van Antwerpen, den 20sten Mei 1831.

Hoezeer ik ten hoogste voldaan ben over het gedrag van het garnizoen op het kasteel van Antwerpen op den 15den dezer, acht ik het echter van mŷn pligt, éene uitstekende daad meer bŷzonder aan Uwe Excellentie te doen kennen.

Eene vŷandelŷke troep van omtrent vŷftig personen, militairen en burgers, hadden op 100 passen van de caponnière van de lunette St. Laurens, een Belgisch vaandel geplant, en bleven, rondom hetzelve geschaard, onze manschappen onder de vuilste beschimpingen uittarten;—achtervolgens mŷn gegeven last, mogt er niet geschoten worden, voor dat de vŷand het vuur begonnen zoude hebben.

De fuselier *Hendrik van Leuven*, van de 10de afdeeling infanterie, welke boven op de caponnière, in zŷn bloote hemd werkte, springt eensklaps naar beneden, vliegt onder den hoop Belgen, en doet hen verbaasd vlugten; bŷ grypt daarop het vaandel, en verscheurt het met zŷne tanden, in het gezigt van meer dan 500 Belgen, en begeeft zich vervolgens langzaam naar de caponnière terug, alwaar bŷ bedaard zŷn werk hervat.

Ik verzoek Uwe Excellentie deze daad ter kennis van Zŷne Majesteit te willen brengen.

De Luitenant-generaal, kommanderende het kasteel en Zŷner Majesteits zeemagt op de Schelde vóór Antwerpen,
BARON CHASSÉ.

Aan Zŷne Excellentie den Heere Direkteur-Generaal van Oorlog, te 'sGravenhage.

(*Uit het Handelsblad*)

De Staat Noord-Carolina.

Noord-Carolina is een der Vereenigde Staten van Amerika, en wordt ten Noorden begrensd door Virginië, ten Oosten door den Atlantischen Oceaan, ten Zuiden door Zuid-Carolina en ten westen door Tennessee, en ligt op 75° 45', tot 84°, W. L. en op 33° 50' tot 36° 30' N. B.; de lengte bedraagt 430, de breedte 180 mylen, en de vlakke inhoud 50,000 vierkante mylen. In 1790 bedroeg de bevolking 393,751, in 1800 reeds 478,103 en in 1810 555,000 zielen, waaronder 170,090 zwarten: in 1820 bedroeg zy 638,829, namelyk 419,200 blanken, waaronder 209,644 mannen, 209,556 vrouwen, verders 205,017 slaven, 14,912 vrye kleurlingen; met den akkerbouw hielden zich 174,196 personen bezig, in de fabryken 11,844, met den handel 2551; in 1817 bedroeg het getal der militairen 50,337. Deze staat is in 63 kantons verdeeld. Groote steden zyn er niet. Raleigh is de zetel der regering; de overige meer of min aanmerkelyke steden zyn: Rewbern, Fayetteville, Wilmington, Edenton, Washington, Hillsborough, Halifax, Tasborough, Salisbury en Salem. De wetgevende magt bestaat uit een' Senaat en een Huis der Gemeenten, waartoe jaarlyks gekozen wordt. Van ieder canton wordt een Senateur en twee leden van het Huis der Gemeenten gezonden en een lid van het laatste door de steden Rewbern, Wilmington, Edenton, Fayetteville, Halifax, Salisbury en Hillsborough. De Gouverneur wordt door een vereenigde ballotage van beide Huizen gekozen, en is in het tydvak van 6 jaren voor 3 jaren verkiesbaar.—De voornaamste Christelyke godsdiensten in Noord-Carolina zyn: Methodisten, Doopsgezinden, Presbyterianen, Kwakers en Episcopalen. To Chapel-hill bestaat een geacht instituut, de universiteit van Noord-Carolina genoemd; op verscheiden plaatsen zyn akademien opgerigt, gelyk over het algemeen in den laatsten tyd veel voor de volksbeschaving gedaan is. De hoofdrivierne zyn, de Roanoke, Chowan, Neuse, Pamlico of Tar, Cape Fear, Yadkin en Catawba; van alle deze rivieren is de Cape Fear voor de scheepvaart het geschiktste; zy draagt schepen van 300 ton tot Wilmington en stoombooten tot Fayetteville. De twee voornaamste invaarten aan de kust zyn die van Pamlico en Albemarle.—Verpestende moerassen zyn deels door Noord-Carolina, deels door Virginië verspreid; kleine of alligator-moerassen bevinden zich tusschen de Pamlico- en Albemarle invaart. Aan de kust zyn 3 aanmerkelyke voorgebergten, namelyk Kaap Hatteras, Kaap Lookout en Kaap Fear, die alle drie voor den zeeman even gevaarlyk zyn. Noord-Caroli a is tot eene uitgestrektheid van 60 mylen van de zee, niets dan eene doode vlakte, die slechts door eenige voorsprongen van ontzaggelyke bosschen afgebroken wordt. Nadal men deze vervelende vlakte achter den rug heeft, wordt men eindelyk door het gezigt van heuvelen en bergen verkwikt, van wier toppen men eene heerlyke landstreek overziet, die zich ver over den gezigteinder uitetrekt en door schoone bosschen begrenst wordt. In de vlakke streken is de bodem meestal slechts middelmatig, maar aan de oevers van eenige rivieren, inzonderheid aan die van de Roanoke, uitnemend vruchtbaar; in andere gedeelten van di vlakke land hebben lichte plaatsen in de bosschen en streken van eikenland een, moerassigen, zwarten, zeer vruchtbaren bodem, die van de algemeene onvruchtbaarheid eene aangename uitzondering maken. De zeekusten, de zeeëngten en invaarten, alsmede alle lage aan de rivieren gelegen streken, hebben zonder uitzondering een zachten, slykigen bodem. Het gedeelte van den staat, dat in het westen der gebergten ligt, is grootendeels vruchtbaar en overvloedig met verscheiden soorten van eiken-; olmennoten- en kersenboomen bewassen, van welke de laatsten niet eene doorsnede van 3 voeten bekomen. De bodem en de voorbrengsels in de heuvelige streek zyn meestal dezelfde als in de Noordelyke staten; Tarwe, Rogge, Garst, Haver en Vlas worden h t meest gebouwd en schynen voor den bodem het best geschikt. In den ganschen staat worden peulvruchten en mais in menigte gewonnen, gelyk er ook veel katoen geteeld wordt. Noord-Carolina brengt yzer-erts in overvloed voort, en is een van de Vereenigde Staten, waar goud gevonden wordt. De goudmynen, die in den laatsten tyd de opmerkzaamheid zoo zeer gewekt hebben, ofschoon zy zich nog niet als zeer voordeelig vertoonen, bevinden zich aan de Yadkim en derzelver takken, en beslaan een district van omtrent 1000 vierkante mylen; in het grootste gedeelte van hetzelve wordt goud in grootere en kleinere hoeveelheid met den bodem vermengd gevonden; het bestaat zoowel uit kleine korlen of deeltjes, als ook uit een klomp van een of twee pond gewigt. In de vlakte der lagere streken bestaat het houtgewas meest uit pikdennen, die hier eene veel aanmerkelyker hoogte bereiken, dan in de noordelyke staten. Deze boom levert pik, teer en terpentyn, zoo wel als timmerhout, zoodat hy in alles, byna de helft van den uitvoer van Noord-Carolina uitmaakt; er zyn twee soorten, de gemeene en de langbladige pikken; de laatste soort onderscheidt zich van de eerste niet door de gedaante, maar door de lange bladen, die byna eene halve yard meten en in dikke bossen nederhangen. De boomen in de lage streken, zoo wel van Noord- als Zuid-Carolina zyn met lange zwammige mosschen bedekt, die in groote bossen van de takken afhangen, hetwelk den bosschen een geheel byzonder aanzien geeft. De mistel slingert zich om de boomen in de lage streken, gelyk ook de pruimen, druiven, moerbeijen en aardbeziën welig groeijen, alsmede voortreffelyke medicinale planten, gelyk de ginsing, de Virginische en seneca-slangenwortel en verscheiden anderen. De ryke bodem is met riet bewassen, dat ook in den winter groent en het rundvee goed voeder levert.—Noord-Carolina is nog ver van den trap van beschaving verwyderd, dien het in staat is te bereiken, om geheel de voordeelen te genieten, welke de natuurlyke rykdom des bodems en der producten aanbiedt. De hoofdgrond van de veronachtzaming des akkerbouws ligt in het gebrek aan binnenlandsche scheepvaart en goede havens. Er zyn wel groote rivieren, maar derzelver monden zyn door zand verstopt; de beste der zeer middelmatige havens zyn die van Rembern, Edenton en wilmington, en de meeste producten der hoogere streken, die in tabak, tarwe, moes, enz. bestaan, zyn tot hiertoe naar Charlestown, Lynchburg en Petersburg in Virginie gevoerd.—Sedert 1815 heeft de staat onafgebroken aan verbeteringen des lands gearbeid; dezelve hebben hoofdzakelyk betrekking tot de scheepvaart in de zeeëngten en de invaarten, alsmede op de hier voorgenoemde rivieren; verders tot het graven van kanalen, het annleggen van wegen en het droogmaken van moerassen. Gelyk alle zuidelyke staten heeft Noord-Carolina een zeer verschillend klimaat, hetwelk door de natuurlyke eigendommelykheden van hetzelve te weeg gebragt wordt.—In de vlakke deelen des lands heerschen gedurende den zomer en den herfst anderendaagsche koortsen, en gedurende deze ongezonde jaargetyden hebben de gezigten der inwoners eene bleek gele kleur, die door galachtige toevallen veroorzaakt wordt. Velen sterven in den winter aan zydewee en longontstekingen; in de westelyke en heuvelachtige gedeelten des lands is de lucht zoo gezond en heilzaam als ergens in eenig deel van Amerika, en de inwoners bereiken een hoogen ouderdom. Op de hitte in de zomer-dagen volgt des avonds eene liefelyke en verfrisschende koelte. De herfst is helder en gematigd, zoo dat men in vele jaren zeggen kan dat dezelve tot de lente voortduurt. De Tarweoogst begint in het eerst van Juny en die van de Mais in September. In 1827 bedroeg de waarde van den invoer 276.721 Dollars en die van den uitvoer 449,237 D. In 1693 lag eene brik, die van Madagascar naar Engeland stevende, by het Sillivans eiland, naby Charlestown, ten anker. De kapitein schonk den Planter Thomas Smith aldaar een' zak rystzaad, en onderrigtte hem van deszelfs aanbouw in Oost-Indie, deszelfs nut en ongeloofelyke vruchtbaarheid. Smith verdeelde het zaad onder zyne vrienden; zy namen proeven daarmede op verschillende gronden, en de uitslag overtrof de gespannen verwachting. Dit was de oorsprong van dit gewigtig handelartikel van Carolina, dat weldra de hoofdsteun der kolonie en eene ryke bron van derzelver welvaart werd.

Budget.

Het woord *Budget* wordt in de dagpapieren zoo dikwyls gelezen en in de zamenleving zoo dikwerf genoemd, zonder dat misschien menig een deszelfs oorsprong en beteekenis kent. *Budget* beteekend in den eigenlyken zin een' Portefeuille of brieventas. De oude Celten noemden een dierenvel *Boulga*, waarvan de Franschen der middeleeuwen *Boulge*, de Italianen *Bolgia* en de Duitschers *Balg* gemaakt hebben. Daarna noemde men in Engeland een' lederen zak Budget, en in lateren tyd meende men daarmede de brieventas, waarin zich de rekening der staatshuishouding bevond, en thans bedoelt men daarmede de rekening zelve. By ons spellen eenigen dit woord *Budjet*, welligt op denzelfden grond als *Regiment* in plaats van *Regement*.

Misdadige Kinderen.

Uit de nasporingen van verscheiden Londensche menschenvrienden, die het oprigten van een genootschap tot verbetering van jeugdige misdadigers ten doel hebben, blykt dat Londen niet minder dan 15,000 zoodanige ongelukkige kinderen bevat.

Artezische Bronwelputten.

Uit Neurenberg wordt gemeld, dat men in die stad reeds de tweede bronwelput, vervaardigd door den architect Eduard Bruckmann, in werking gebragt heeft.—Dezelve is 100 voeten diep geboord, dryft het water 14 voet boven de oppervlakte van den grond, en levert ieder uur 55 emmers voortreffelyke water van 9½ graad warmte op. De heer Bruckmann begeeft zich thans naar Erlangen, om aldaar, door het dieper booren van de stads-welput, eene andere ader te vinden om derzelver water merkelyk hooger op te voeren.

Karakter der Siamezen.

De meest in het oogvallende trek van het karakter der Siamezen is hunne aan verwaandheid grenzende ydelheid. Zy noemen hun land, slecht weg, het prachtjuweel van volmaaktheid; kleedy zeden, gebruiken, gelaat en voorkomen der'vreemdelingen zyn voorwerpen van bespotting. By de eerste conferentie, welke het Engelsche gezantschap met de Siamesche grooten had, bleek aldra dat zy zich als de eerste natie der wereld beschouwden, en alle aan eenen vreemdeling te bewyzen dienst van gastvryheid voor eene onteerende daad hielden. Het was niet zonder groote moeite, en een ongeloofelyk betoon van weerzin, van den kant dezer laatsten, dat zy bewilligden om de manschappen te leveren, die benoodigd was om de draagstoelen der Engelschen te vervoeren. Hunne deugden zyn negatief; zy zyn doorgaans matig, vreedzaam en gedwee; hunne huisselyke hoedanigheden zyn hoogst pryzenswaardig, zy hebben geene barbaarsche of aanstotelyke gebruiken; hunne vrouwen worden niet, gelyk in de meeste andere landen van Azië, opgesloten gehouden, of aan kwade behandeling onderworpen, hoewel men hen ook niet veel achting betoont.

De Siamezen zyn een volk, dat byzonder sterk aan plegtigheden hangt; even als de meeste Oostersche volken hechten zy een onverstandig en belagchelyk gewigt aan bloote formaliteiten en louter ceremoniele zaken; deze niet in acht te nemen, wordt veeleer als eene staatsmisdaad, dan als eene veronachtzaming van etikette beschouwd. Zelden ziet men een Siamees gaan of eene regtstandige houding aannemen; nimmer zou een mindere het wagen, aldus voor zynen meerderen te verschynen. Wat dit laatste aangaat, zoo is veelal de gewoonte zich bykans tot aan den grond te krommen. Eene hartelyke verwelkoming tusschen gelyken, bestaat daarin, dat zy elkander beruiken. Dit gebruik is zoowel by hen, als by vele Indische eilandbewoners, algemeen aangenomen. Vrienden, ofook wel om een blyk van vriendschap te geven, omhelzen elkander met beide armen.— Gedurende ons verblyf daar te lande is niet een der onzen van die lastige plegtigheid verschoond gebleven.— Onze nieuwe kennissen, die voor ons ingenomen begonnen te worden, verzuimden nimmer ons dit blyk hunner oplettendheid, geheel plotseling en onverwacht, en dikmaals midden op straat, te geven. Als Budhisten zyn de Siamezen voorbeeldeloos, wat betreft de wyze, waarop zy de dieren behandelen. By hen bespeurt men niets van dat afschuwelyke bygeloof, hetwelk overal in het oosten heerscht. Ondertusschen heeft hunne liefde tot de dieren een walgend gebruik doen geboren worden, dat dikwerf by begrafenissen, overeenkomstig met den wil des overledenen, wordt opgevolgd. Het bestaat namelyk daarin, dat men stukken vleesch van het lyk snydt en daarmede de honden en roofvogels voedt, die in en om de kerken zwerven, ten einde hun deel van het doode ligchaam te bekomen.

Het is eene zonderlinge onregelmatigheid in de geschiedenis van een volk, dat wetenschappen den priesters verboden zyn; dit heeft nogtans plaats in het ryk van Siam. Alle studie, alle kundigheid, geene betrekking hebbende tot de godsdienst, wordt streng bestraft. De letterkunde der Siamezen is droog en in geenen deele interessant; hunne wereldsche litteratuur, in de gewone landtaal geschreven, bestaat uit liederen, romans en geschiedverhalen of kronyken; zy bezitten geene geregeld geschreven wordende dramatische stukken. De styl der Siamesche geschriften is eenvoudig en vry van die verbloemde en overdreven spreekwyze en hyperbolische uitdrukkingen, welke men gemeenlyk in Oostersche opstellen aantreft. Hunne in de Palische taal geschreven heilige werken maken den eenigen tak van wetenschap uit, aan welken de Siamezen eenig gewigt hechten, of die hun toeschynt, ernstige aandacht waardig te zyn.

Het karakter der Siamezen, aldus afschetsende, kan men niet ontkennen, dat er aan hun' aard en gedrag meer te laken dan te pryzen valt. Te oordeelen naar diegenen, met welke wy in aanraking hebben gestaan, zoo aarzel ik geenszins om te bevestigen, hetgeen Europesche schryvers zoo dikwyls opzigtelyk de Siamezen beligt hebben; namelyk dat zy slaafschkruipend, inhalig, traag, diefachtig, kleingeestig en in eene hooge mate verwaand zyn. Een goed gedeelte van deze hunne fouten komt ten laste van het bestuur, waaronder zy leven. Het is zoo despotisch als de afwezigheid van alle wettig magtbedwang, dit maar immer maken kan. De naam des Konings mag men niet uitspreken, men durft niet vernemen naar den staat van 's Konings gezondheid, vermits te onderstellen dat hy ziek, of aan menschelyke ligchaamskwalen onderhevig zy, byna als misdaad van gekwetste Majesteit wordt aangezien; en hem voor sterfelyk te houden is eene halsmisdaad. De gewone titels van den Koning zyn: *Geheiligd Heer der hoofden; geheiligd Heer des levens; Albezitter; zeer verheven, onfeilbaar en oneindig magtig Heer.* Nimmer spreekt men van zyne leden, neus, mond of ooren, zonder derzelver naam van de woorden *Heer* of *geheiligd Heer*, te doen voorafgaan. Het grootste gedeelte van den aan 's Konings persoon gehechten eerbied is af te leiden van de gedachte dat zyn ligchaam de verblyfplaats is van eene ziel, welke, in den loop harer verhuizing, naar de eindelyke plaats des eeuwigen heils, van rust of uitdooving, reeds een' hoogeren trap bereikt heeft.

Uit onvolledige opgaven berekent de heer Crawfurd dat de bevolking van het koningryk Siam 2,790,500 zielen beloopt. De grondsoppervlakte 190,000 vierkante mylen metende, zoo volgt daaruit dat er niet meer dan 14 of 15 inwoners of elke vierkante myl komen, een zeer gering getal, zegt die reiziger, voor zulk een' uitgestrekt gebied. Deze omstandigheid is het onbetwistbare gevolg van den barbaarschen en slechten regeringsvorm.

Parel- en Coraal-Visschery.

(Uit de Reizen van Hardy.)

Een der voornaamste voorwerpen myner nasporingen, zegt de heer Hardy, bestond in den waren toestand der Parel-Oesters onder water te leeren kennen, en ik hoop te dezen myn oogmerk mogen bereiken. Verkeerdelyk heeft men tot dusverre gemeend dat zy bedden of beddingen vormen of op hoopen zich op één stapelen.— Men vindt ze alleen in tegen den wind beschermde zeeboezems of baaijen, alwaar de grond met hooge rotsspitsen is bezet. Dit maakt het begrypelyk waarom de duikerklokken niet met gewenschte vrucht kunnen aangewend worden. Op den bodem komende, ontmoet men onophoudelyk kloven die zich tot twee, drie of meer vademen dieper uitstrekken. In deze openingen heeft de duiker de meeste kans om deze soort van Oesters te vinden, die zelfs nog in de inwendige holten der rotsen zich verbergen, en dewyl het gezigts-vermogen in de massa der vloeistof zwakker wordt, wordt daarom, wanneer de diepte aanzienlyk en de grond met rotshoogten bezet is, de duiker dikwerf verpligt in de holten zyne hand te steken, terwyl hy met de andere hand zich aan de eerste de beste rotspunt vasthoudt, om niet door de kracht des waters opgeligt en naar de oppervlakte terug gedreven te worden.

De waarneming der voorwerpen op deze diepte des waters is insgelyk zeer bedriegelyk. Derzelver gedaante is zoo zeer vergroot dat dikwerf het kleinste keisteentje van eene zeer groote afmeting schynt te zyn, en dat de duiker, weder boven komende, door de geringe waarde zyner buit mismoedig wordt. Het is vry zonderling dat het *gevoel* hierby het *gezigt* niet ter hulpe komt.

Het middel, hetwelk de duikers in het werk stellen om zich tegen de aanvallen der haaijen in zekerheid te stellen is zeer merkwaardig. Zy hebben daartoe geen ander wapen dan een' kleinen stok van 9 duim lengte, aan beide de einden aangepunt. De duiker houdt het stokje in het midden vast en wanneer de haai met opgespalkten muil op hem aannadert, plaatst hy het regtstandig tusschen de beide gevaarlyke groote kakebeenen; wanneer het zeemonster zyn slagtoffer grypen wil, sluiten zich de beide kaken over de puntige einden van het stokje en dit doorpriempt dezelven door en door. Op deze wyze gemuilband kan hy niet meer schaden en zwemt van daar weg zoo verre zyne pyn hem voert.— De duiker begeeft zich onmiddelyk daarop naar boven om zich van een nieuw verdedigingwapen te voorzien, en aarzelt geen oogenblik om andermaal tot in de diepte der golven te duiken. Ik zelf heb meermalen naar om laag gedoken, niettegenstaande de gezigtseinder flonkerde van de weerkaatsing der schelpen van tallooze haaijen die op de oppervlakte des waters zwommen. Ik was niet anders dan op de zoo even omschrevene wyze gewapend, en echter achtte ik my zelven volkomen tegen alle gevaar beveiligd, ofschoon de haaijen op slechts eenige vademen van my af in het water dartelden.

Don Pablo Ochou, die zins lang opperopziener over de parelvischery is geweest, heeft my van eene zyner zee-avonturen het volgende verhaal medegedeeld. In een zyner onderzeesche reizen, had hy geene enkele parel-oester kunnen gewaar worden, en hy maakte zich, naar de gewoonte der parelvisschers, gereed weder naar boven te stygen, na zyn gezigt om hoog gewend te hebben, ten einde zich te overtuigen of de togt naar boven ongehinderd ware. Met den eersten oogopslag ziet hy eenen grooten haai (tintorero,) die op drie of vier vademen boven hem post had gevat en waarschynlyk op hem loerde. Tegen den tintorero is het bovengemelde wapen geheel nutteloos. Deze haaisoort heeft eenen zoo wyden muil, dat het dier man en wapen in eens kan opslokken. Don Pablo bekent dat zyne zenuwen in sterke beroering geraakten, door op zulk eene wyze zynen terugtogt afgesneden te zien. Daar intusschen de tyd te kostbaar was om dien met lang wikken en wegen te verspillen, nam hy oogenblikkelyk het besluit om in horizontale rigting naar de tegenovergestelde zyde der rots te zwemmen, maar hoe geweldig verschrikte hy, toen hy den hardnekkigen tintorero, als eenen lammergier boven zyne prooi, onophoudelyk boven over zich zag zweven; het monster had groote en vlammen schietende oogen en eenen muil welks herinnering Don Pablo nog met siddering werd aangedaan. Hy spalkte denzelven wyd open en sloot hem weder by gedurige afwisseling, als of het dier in zyne verbeelding den duiker reeds tusschen zyne tanden vermorzelde, of als watertandde het reeds naar zyne prooi.

Zoo bevond zich de ongelukkige duiker in het vreesselyk dilemma, *of* te verdrinken, *of* zich te laten verscheuren. Reeds had hy zich zoo lang onder water bevonden en was hy door het zwemmen zoo zeer afgemat, dat het hem niet mogelyk was twee minuten zyne ademhaling in te houden; reeds was hy op het punt zich aan eenen onvermydelyken nooddwang over te geven; maar wat onderneemt niet de mensch wanneer het er voor hem op aankomt zyn leven te redden. Don Pablo herinnert zich plotseling dat op eene zyde der rots een diepe zandgrond zich bevond, en met alle de hem mogelyke inspanning en spoed zwemt hy derwaarts, terwyl zyn oplettende vyand hem even snel volgde en alle zyne bewegingen bleef gadeslaan.

Eindelyk ter plaatse aangekomen, en alle zyne kracht inspannende, krabt hy met zynen puntstok het zand van den grond op, zoo dat hy er de fyne deelen van doet losgaan, en daarmede het water derwyze troebel maakt, dat hy in dien waterwolk het monster niet meer ziet nog er van gezien wordt, en hy door denzelven heen tot naar boven zwemt, op hetzelfde oogenblik dat zyne laatste krachten zich uitputteden. Hier werd hy door een' der sloeproeijers van de visschersvaartuigen uit het water gehaald.

Katoen en Tarwe in Amerika.

Eene Handelskundige beschouwing met betrekking tot het nieuw Amerikaansche Tolregtenstelsel.

"Dit stelsel"—zegt het te Baltimore uitgegeven wordende Tydschrift: *Niles' Weekly Register*: "is even zoo nietig voor de Zuidelyke, of katoen-voortbrengende Staten, als voor de Noordelyke, alwaar de Graanteelt de hoofdtak van den Landbouw is.— De voortbrengingkracht van den grond ten aanzien der katoen is, in vergelyking met de vraag naar dit artikel, verre weg grooter dan de voortbrengingkracht van den grond ten aanzien van het tot brood dienende koren, in vergelyking met deszelfs verbruik, en de meest voordeel gevende kultuur, die het noodwendigste voortbrengt, is natuurlyker wyze het voorwerp der oplettendheid van de verlichtste burgers en van die der [illegible] natiën. De katoenbouw is in N. Amerika nog in deszelfs kindsheid, en de bevolking neemt toe in dezelfde verhouding als deze kultuur meer wordt uitgebreid; eene soort van bevolking, namelyk, die by dezelve in arbeid word gesteld; echter de arbeid onzer slaven kan nooit zoo veel opleveren, als de verre weg goedkooper arbeid der zich snel vermenigvuldigende millioenen der oude wereld; ja eerstgemelde staat welligt naauwelyks met den arbeid in Brazilie gelyk, alwaar het getal der slaven veel grooter is. Deze daadzaak is blykbaar uit het gedrag der Britsche regering en brengt deze in de noodzakelykheid den suiker-invoer uit hare Oost-Indische koloniën te verbieden, op dat de koloniën in de West-Indiën niet aan de negers zouden vervallen; daarentegen moeten de Engelschen eene buitengewone schatting van verscheidene millioenen jaarlyks opbrengen; dewyl zy twee malen meer voor de West Indische suiker betalen dan hun het Oost-Indisch artikel kosten zoude, wanneer het tegen dezelfde tolregten tot de consumtie werd toegelaten. *De katoen voortbrengende Landen maken een groot gedeelte der bewoonde aarde uit; het staat te verwachten, dat dit produkt in zoo vervaarlyk groote hoeveelheid geteeld en in den Handel gebragt zal worden, dat de prys tot het laagst mogelyke peil zal vallen!* Alsdan zal het Amerikaansche stelsel (hier spreken wy niet van de thans geldende, onvolkomene,

ontoereikende tariefswetten eene magtvollen invlaed uitoefenen, om het Zuiden tegen die groote tegenwerkingen te beschermen, aan welke iedere natie, *die van anderen afhangt*, onvermydelyk onderworpen is. Hoe zoude, byv., Georgie het verdragen, indien deszelfs katoen, naar evenredigheid, buiten 's lands zoo weinig aftrek vond, als Pensylvanie's Hoofdartikel, de Tarwe.

In het jaar 1817 bedroeg de waarde van het uit de Vereenigde Staten uitgevoerde Meel 18 millioen dollars; een grooter bedrag dan coit de katoen opleverde, uitgenomen in de jaren 1816, waarin voor 24 millioen, en 1817 waarin voor 22 1-2 millioen dollars uitgevoerd werd. Edoch, en ofschoon de voortbrengingkracht en de voorraad van Meel zich in de laatste 12 jaren door vermeerderde bevolking en inwendige verbeteringen, genoegzaam verdubbeld heeft, bedroeg de gemiddeld berekende uitvoer in de laatste 12 jaren niet meer dan 5 millioen dollars jaarlyks. Indien het vertier der Georgische producten op de buitenlandsche markten in die zelfde verhouding verminderd ware, dan zoude deze Staat even zoo yverig de binnenlandsche kunstvlyt en deszelfs eigene markt ondersteunen, als Pensylvanie. Ongetwyfeld zal de katoenteelt in het Zuiden welhaast een even gering onvoordeelig bedryf worden, als de aanbouw der Tarwe in de midden-Staten, en dit gebeurt gewisselyk zoodra de geteelt wordende hoeveelheid niet vermindert, en de voorraad aan het gebruik geëvenredigd wordt. Welligt verkrygt het Zuiden, wanneer het volhoudt den invoer van Manufacturen te verbieden, het volle aandeel aan de Tarief-bescherming door middel der suiker-kultuur, die reeds aanmerkelyk is, en by eene goede oogst voor de geheele binnenlandsche behoeften zal toereikend zyn. De regten op de vreemde suiker zyn zeer zwaar, en kunnen niet zoo ligtelyk ontdoken worden, als die op de katoen en wollen-goederen. Reeds nu wordt welligt door de kultuur van het suikerriet verhoed, dat niet nog een vermeerderde voorraad van 100 a 150 duizend balen op de reeds overvoerde markt aangebragt en een verschil van 2 cents per lb., op de geheele in de Vereenigde Staten ~~voorgebragte hoeveelheid~~ katoen, bewerkt wordt. De tegenwoordige suiker-productie wordt door een tolregt van genoegzaam twee millioen dollars jaarlyks beschermd, en dewyl de geheele voorraad inlandsch is, bedraagt de geheele tolregten-opbrengst vyf millioen en deze bescherming heeft eene krachtdadige werking, dewyl zy iedere uitlandsche tusschenkomst uitsluit. Deze weldaden brengt het tarief het Zuiden aan, en zy vergoeden rykelyk de nadeelen welke zy van de verhoogde Manufactuurpryzen te duchten hadden.— *Maar nog geen artikel is in prys gestegen, sedert de tarief wetten tot aanmoediging van inlandsche Manufacturen uitgevaardigd zyn; noch ook heeft het uitlandsch vertier der Hoofdartikelen van inlandsche productie in dien tyd eenige vermindering ondergaan.*

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den October 1831.

DE genen, dewelke hunne tonnegelden over het loopende Jaar als nog niet hebben betaald, zoo mede alle dezulken, welke uit eenigen anderen hoofde aan het Gemeente-Bestuur schuldig zyn, worden ten laatsten male aangemaand om hunne rekeningen te komen aanzuiveren, aangezien dezelve by het einde dezer loopende maand, zonder onderscheid van welken aard, ter geregtelyke invordering aan den bevoegden ambtenaar zullen worden overgegeven.

De Ontvanger van het Gemeente-Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den October 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen,op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den October 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand October zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

AANBESTEDING

AAN den minst inschryvende zal besteed worden de levering van het benoodigde VERSCH WATER ten behoeve der ekwipagie vanZynerMajesteits Brik COURIER. De genen die daartoe genegen zyn kunnen zich met besloten biljetten, tot Woensdag den 12den dezer by den kommandant van de gemelde brik addresseren; by wien teffens de noodige informatien te bekomen zyn.

De fungerende Schryver en Victualiemeester,
B. J. KUYPER.

Den 7den October 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

1. golet Amalia, Cordero,	Puerto Cabello
—— Carolina, De Brot,	Bonaire
bark Dolores, Ramires,	Coro
3. golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
4. bark Twee Vrienden, Tromp,	Arikla
6. golet Dorothea, De Lange,	Aruba

UITGEKLAARD—OCTOBER.

1. golet Juanita, Ferrero,
bark Estela, Crisson,
3. golet Comeet, Jansen,
4. —— Irona, Hanzen,
~~5. —— Abeona, Evertsz,~~
6. bark Dolores, Ramires,
boot Courier, Dejongh,
7. golet Gran Maria, Conant,

Door het uitblyven van vaartuigen, zyn wy deze week genoodzaakt onze Courant byna met mengelingen alleen te vullen.

Er is een brief alhier van St. Thomas, over Puerto Cabello ontvangen, met dagteekening van den 21sten September, behelzende dat er op de Nederlandsche vaartuigen in de Fransche havens beslag gelegd is.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend St. Thomas, den 21sten Sept.

"Ik refereer my aan myne laatste over Puerto Cabello, waarin ik U gemeld heb wegens de oorlogs verklaring van Holland tegen Belgie; en dat de Belgen door de Franschen bygestaan worden, tot welk einde een leger van 50,000 man in Belgie zal rukken.

"Dit berigt wordt bevestigd door de aankomst van een vaartuig uit Liverpool, waarby gevoegd wordt dat er een slag geleverd was, waarin de Hollanders verslagen waren met een verlies van 700 man krygsgevangenen.

"Over het algemeen gelooft men dat deze oorlog niet lang zal duren ten zy de Pruissen en Oostenrykers zich er in bemoeijen; in welk geval een algemeene oorlog te verwachten is.

"Het assurantie genootschap heeft de premie op Nederlandsche vaartuigen verhoogd en voor vaartuigen komende van Curaçao naar deze plaats wordt 5 procent gevraagd."

Uittreksel uit een' ander' brief van St. Thomas, gedagteekend den 21sten Sept.

"De tyding van den oorlog wordt bevestigt met de aankomst van eene brik, in eenen overtogt van 28 dagen van Bordeaux. Vyftig duizend man onder het bevel van den Maarschalk Gerard zyn reeds in Belgie getrokken om de hoofdstad te beschermen. Het is Engeland die Frankryk tot deze expeditie heeft doen besluiten; hy heeft zich echter niet openlyk verklaard, maar het is wel bekend dat hy zich met Frankryk verstaat.

"De oorlog tusschen Oostenryk en Pruissen en Frankryk is onvermydelyk; zy hebben verklaard niet te zullen gedogen dat eenige mogendheid zich bemoeije tusschen de Belgen en de Hollanders, en men gelooft dat de Fransche troepen reeds op het Hollandsche grondgebied getrokken zyn.

"Een vaartuig, aangekomen van Liverpool, berigt ons van een gevecht hetwelk vóór de Canarische eilanden heeft plaats gehad, tusschen een Fransch fregat en een Hollandsch fregat; het eerste is reddeloos geschoten en het andere is gezonken.

"Dit berigt is aan het vaartuig van Liverpool medegedeeld door een vaartuig, hetwelk het Fransch fregat na het gevecht ontmoet heeft."

Elk onzer lezers zal deze berigten gelooven naarmate der gave van het geloof hetwelk hy ontvangen heeft. Niets dat er gemeld wordt is echter onmogelyk; het verwondert ons evenwel dat men van een gevecht spreekt waarby 700 krygsgevangen gemaakt worden zonder de plaats waar hetzelve heeft plaats gehad te vermelden.

Van Antwerpen, waar het vuur eerst zoude beginnen, wordt er niets hoegenaamd gemeld.

Geschiedkundige Toelichtingen over den oorsprong der Omwenteling in Spaansch Amerika.

Napoleon, de Spaansche regering en het Heilig Verbond hebben er toe bygedragen, om den bloedigen kryg tusschen Spanje en deszelfs kolonien te weeg te brengen en te ontsteken, terwyl zy deze laatsten bystonden om vry en onafhankelyk te worden; Napoleon deed zulks door zynen inval in Spanje; het Spaansche regentschap en de Cortes door naar Amerika veldheeren te zenden, die door hunne onkunde en zwakheid, of ook wel door hunne lafhartigheid, dubbelzinnig gedrag en wreedheid zich hadden doen kennen. Het ontbreken van een vast en wel doordacht stelsel van matiging, en het gemis van eene, voor hagchelyke omstandigheden berekende, staatkunde heeft, meer dan Amerika, aan Spanje afbreuk gedaan. Millioenen Amerikanen zyn plotseling uit hunnen drie-honderdjarigen doodslaap ontwaakt; gedwongen hunnen eigendom en hun leven te verdedigen, is het hun eindelyk gelukt, hunne onderdrukkers van hun gebied te verdryven, en zich zelven als vry en onafhankelyk te verklaren. Had de Spaansche kroon meer regtvaardigheid en matiging jegens hare koloniën betoond, zoo zoude het haar waarschynlyk gelukt zyn, dezelve nog verre weg langer in slaverny te houden.

Het Heilig Verbond, en inzonderheid de Fransche regering, in vereeniging met Ferdinand, drongen de Spaansche geestelykheid en de armee van het geloof weder in Spanje binnen, om Ferdinand weder op den troon te zetten. Het gezegde vorstelyk verbond was op de gevolgen van eenen dergelyken stap niet voorbereid. De Mogendheden zagen niet in, dat terwyl zy Spanje verwoesteden, zy aan dit land iedere mogelykheid afsneden, om deszelfs overzeesche bezittingen te heroveren. Door 11 millioen Spanjaarden tot slaven te maken, werkten zy krachtdadiglyk mede om 15 millioenen Amerikanen in staat te stellen, hunne vryheid en onafhankelykheid te verkondigen.

Vóór het jaar 1810 werden vele pogingen aangewend om Amerika te emanciperen. Tupac Amaru, Jose Antequera, Ubode, de gebroeders Leonzas en anderen moesten eenen gruwzamen dood ondergaan, en alle dergelyke verdere pogingen werden door den angstschrik onderdrukt.

Eene der oplettenheid alleszins waardige daadzaak is deze, dat, toen het gunstige oogenblik verscheen, waar-

op de Spaansche Amerikanen, zonder bloedvergieting en met weinige of volstrekt geene opofferingen, zich aan het Spaansche juk konden onttrekken en zich onafhankelyk verklaren, zy alles toegaven om slechts verder ongemoeid te blyven; zy namen een welwillend gedrag in acht, en bleven in zorgelooze rust. Ten einde het hier geopperde te bewyzen, zal het noodig zyn, opzigtelyk de oorspronkelyke beweegoorzaken dezer gebeurtenisvolle omwenteling eenige narigten aan te geven.

Krachtens het tractaat van Fontainebleau, dd. 27sten October 1807 gesloten tusschen Napoleon en den gunsteling Godey IV naam van Karel IV, Koning van Spanje en Indie, rukten de Fransche legioenen de Pyreneën over, en drongen, onder voorwendsel van zyne zeehavens tegen den Engelschen handel te sluiten, tot in het hart van Spanje.

Spanje en Portugal te veroveren kwam aan Napoleon als eene zeer gemakkelyke zaak voor, en als het gevolg van eenen, hoogst genomen van twee veldtogten te moeten zyn. Behalve den heimelyken wensch om nog eenigen zyner verwanten tot koning te maken, had hy ongetwyfeld ook nog plan om over de kolonien van beide, Noord- en Zuid-Amerika zyne heerschappy uit te breiden, en der groote koloniaal-magt van Engeland en Oost Indie, zoo doende, een tegenwigt te geven. De zwakgeestigheid van Ferdinand en Karel stelden hem in staat dit ontwerp tot rypheid te brengen. Weinige dagen voor des laatsten vertrek van Madrid naar Bajonne, werd Murat tot Gouverneur-Generaal der koningryken Spanje en Indie benoemd. Op heimelyk bevel van zynen meester zond hy 150 keur-grenadiers met eenen kolonel en vele artillerie en verdere officieren naar Spaansch Indie. Deze landden in La Guayra en rukten op naar Caracas om aldaar post te vatten. Zy ontmoetedon een minzaam onthaal zoo wel van wege den Generaal-Kapitein Don Juan de Casas als van wege de inwoners.

Dit gebeurde in 1806, toen men op het vaste land de Machiavelistische beginselen van Napoleon nog niet kende.

Het zoude op het schiereiland aan Napoleon gelukt zyn, indien hy open spel hadde gespeeld, en, alvorens deze landen binnen te dringen, aan Spanje en Portugal den oorlog hadde verklaard. Zyne veroveringen, zyne zegepralen en zyne wonderbaar schitterende en ontzettend snelle voortgangen hadden eene algemeene verbazing verwekt. Niet slechts werd hy by het volk in bewondering gehouden, maar ook onder de verlichtete en meest liberaal denkende mannen van Spanje, had zich ter zyner gunst eene magtige talryke party gevormd, die naar eene hervorming hunner zwakgeestige en verdorvene regering haakten. Ook werd hy door het meerderdeel der bewoners van Spanje's kolonien bewonderd en begunstigd. Zyne beeldtenis werd in paleizen en hutten gevonden. Wee dengenen, die, voor 1808, het zoude gewaagd hebben ongunstig over hem te spreken.

Maar de wyze, op welke Murat de vestingen, vooral Barcelona, in bezit nam, en wyders, dat hy de koninglyke familie verdeelde en de vlugt van den gunsteling der koningen, Godoy, zoo dra dezelve bekend werd, bevorderde, deed der Spanjaarden bewondering in den bittersten haat verkeeren. De natie stond in massa tegen haren onderdrukker op, en het tot dus verre vreedzame en rustige Spanje begon nu het tooneel van eenen bloedigen en hardnekkigen kryg te worden, welks angstschrikken zich over de onmetelyk wyd uitgestrekte overzeesche bezittingen uitbreidden. Amerikanen en Spanjaarden vereenigden hunnen haat en afschuw tegen Napoleon en diens geslacht, en vervolgden zyne zendelingen.

De koningen Karel, Ferdinand en Joseph, de Fransche keizer en de Juntas, de regentschappen en Cortes streefden thans er naar, om hunnen invloed en hunne heerschappy over de Spaansche kolonien te doen gelden.— De Junta van Sevilla behandelde de wettelyk ingestelde Centraal Junta, die te Cadix gevestigd was, als eene bende overloopers en verraders, en als de grondleggers van alle onheil dat zich op hen gehoopt had. Eerstgemelde zond agenten en commissarissen met manifesten en proclamatien naar de kolonien, in welke zy berigt gaf dat Spanje haar gezag erkende, en dat de algemeene welvaart het nu eens vooral gebood, dat de Amerikanen het goede voorbeeld moesten volgen. De Junta, welke koning Ferdinand voor zyne reis naar Bajonne had ingesteld, zond dergelyke manifesten en proclamatien derwaarts. Murat als gouverneur-generaal van Spanje en Indie had, in naam van Karel IV, hetzelfde gedaan. Eenige maanden later werden evengelyke proclamatien, in naam van koning Joseph en van Napoleon, aan de kolonien afgevaardigd. De Junta der beide Asturien verlangde hetzelfde gezag en dezelfde onderwerping aan hare bevelen als de overigen, en Spaansch Amerika zag zich met manifesten en proclamatien overladen, die niets anders bewezen dan dat Spanje in even zoo vele factien was verdeeld, iedere van welke naar de opperheerschappy streefde.

Dit was het gunstig oogenblik voor het zich onafhankelyk verklaren der Amerikanen. De aanzienlykste Spaansche overheden waren verdeeld, Spanje was door Fransche heirbenden ingenomen, koning Ferdinand afwezend en gevangen; Napoleon met zynen broeder Joseph meester van het grootst gedeelte des schier-eilands, geen Spanjaard in staat om de teugels der regering aan te grypen; het Spaansch beheer en financiewezen verwoest; de zeemagt vernield; de landmagt met de verdediging des lands bezig gehouden; de vestingen en nieuw aangeworvene troepen in de koloniën in eenen slechten en ontbloten toestand.

Was het onverschilligheid of kinderlyke gehoorzaamheid jegens het moederland, of gebrek aan goede aanvoerders, of grootmoedigheid, hetgeen de Amerikanen deed besluiten om ook zelfs geene enkele schrede tegen Spanje te doen? Zoo veel is zeker, dat zy zich door hunne verkleefdheid aan en hunnen geestdrift voor hunnen geliefden monarch Ferdinand VII byzonder onderscheidden, en, toen de onderkoning en opperbevelhebbers der legers zich moeite gaven om proclamatien der Raden van Indië en Castilië uittedeelen, in welke de Amerikanen vermaand werden hunnen nieuwen koning, Joseph Napoleon, te huldigen, verzette zich de meerderheid met kracht tegen dezen maatregel. Openlyk verbrandden de inwoners in onderscheidene plaatsen de proclamatien van Napoleon, en verdreven zyne zendelingen van hun grondgebied.

Napoleon, zich te Bayonne bevindende, hield aldaar onafgebroken de Indiën in het oog. Hy zond eene gewapende brik (the Serpent, Kapitein B . . .) van Bayonne naar Laguayra, die geheime onderrigtingen, proclamatien en andere papieren voor den Generaal Kapitein Don Juan de Casas aan boord had. Ook gaf hy den Kapitein mondelinge onderrigtingen mede.

De brik deed Cayenne aan, en werd door het Engelsche fregat, Kapitein Deaver opgemerkt, die jagt op haar maakte. De Franschman kwam in July 1808 aan.— Het fregat volgde hetzelve eenige uren later. Toen de Engelsche Kapitein van op zyn dek bespeurde dat de Fransche Kommandant aan wal stapte, deed hy zich onmiddelyk insgelyks aan land zetten. Kapitein B. kwam te Caracas ongeveer een uur vroeger dan de Engelsche Officier aan, en werd onmiddelyk aan den Generaal-Kapitein voorgesteld. Don Juan de Cases onthaalde den Franschen Kapitein zeer vriendelyk. Toen de Engelsche Kapitein zich liet aandienen, werd hy zeer stuursch ontvangen, en op eenen gemelyken toon hem aangezegd, dat hy ter ongepaster uur zich aanmeldde, en over een paar uur kon weder komen. Gedurende dien tusschentyd wandelde Kapitein Deaver de straten der hoofdstad rond, alwaar hem eene menigte volks omringde. Hy vertelde hoe het met de Fransche heerschappy in Spanje stond, en dat de Spanjaarden aldaar op het yverigst zich tegen dezelve verzetteden. Eene korte wyl daarna bemerkte de Fransche kapitein eene verandering in het gedrag der inwoners, maar hy bleef volstandig in de uitvoering van zynen last en dacht er niet aan, Caracas te verlaten. Hy nam zynen intrek in eene, met vreemdelingen opgevulde, openlyke herberg; en begon met hen een van Napoleon's manifesten voor te lezen, hetwelk aan de bewoners van Venezuela was gerigt. Na dat hy eenige minuten gelezen had, rukte een Spaansch officier hem het papier uit de hand, scheurde het stukkend en schreeuwde als een bezetene, dat hy en zyne wapenmakkers nimmer eenen Franschen Koning dulden zouden, dat zy goede Spanjaarden, en hun geliefd wettig opperhoofd Ferdinand getrouw waren. Hy sprak en gesticuleerde met zulk eene toorndrift, dat by alle omstanders dezelfde gevoelens ontwaakten, en de Franschman niet wagen durfde een enkel woord er tegen in te brengen.

De narigten, welke kapitein Deaver had medegebragt, zetteden de bewoners van Caracas in verbazing, en wekten hunne diepste verontwaardiging op. Het volk verzamelde zich by duizenden; in triumf droegen zy het portret van hunnen aangebeden Koning Ferdinand om, met de kreet, dat zy slechts *hem alleen* als den regtmatigen beheerscher van Spaansch-Indie erkenden. Zy stelden het portret met groote plegtigheid in het Gouvernementspaleis ten toon, alwaar men het den geheelen nacht door geillumineerd kon zien. Het tegen den Franschen kapitein verbolgen gepeupel bestormde de herberg, en zoude hem in stukken gescheurd hebben, indien hy niet nog in tyds ontkomen, en in de woning van Don Joaquimo Garcia Jone verborgen gehouden ware, die grootmoediglyk hem op het gevaar had opmerkzaam gemaakt, en hem nog dien zelfden nacht tot zyn vertrek naar La Guayra behulpzaam was geweest. De Engelsche kapitein volgde spoedig daarna, en toen hy de brik onder zeil zag, maakte by andermaal op haar jagt, en nam haar nog in de nabyheid der kust.

Kort na Josephs benoeming tot koning van Spanje en Indië, gaf Napoleon, te Bayonne, bevel aan de groote raden van Indië, om rondgaande brieven aan de Onder koningen en Generaal-Kapiteinen te zenden, ten einde hun van deze benoeming langs officiele kanalen berigt te geven. Hy bood den inwoneren zyne magtvolle ondersteuning door de toezending van officieren, legerbehoeften, krygsvoorraad, enz. aan, indien zy hunne onafhankelykheid uitroepen wilden. Hy vleide zich, de stem der Amerikanen ligtelyk voor zich te zullen winnen.

De talryke zendelingen van Koning Joseph en Napoleon boden den Amerikanen vryheid en groote privilegiën aan, zoo als het behouden der burgerlyke en krygsmagtige ambtenaren in de onderscheidene bureaux, enz., indien zy met eerstgemelden eene overeenkomst treffen en hem als Koning erkenden wilden. Maar het was te vergeefsch; de Amerikanen weigerden iets met Napoleon of zynen broeder te doen te hebben, en vervolgden hunne zendelingen, van welke sommigen gegrepen en gedood werden,

Het mislukken dezer onderhandelingen, en de voordeelige aanbiedingen van den Keizer en diens broeders leveren, indien men daarmede de navolgende maatregelen vergelykt, een bewys op van de onwetendheid, het mistrouwen en de staatkundige gezindheid van dit volk. Drie jaren later (1811 en 1812) zonden zy afgevaardigden aan Napoleon om diens hulp af te smeeken. Doch het was te laat; de Keizer had te huis te veel te doen, en kon derhalve niet op den gang der Amerikaansche zaken letten. Bovendien was hy door de vroegere weigering der bewoners gebelgd en stelde luttel vertrouwen in de opregtheid en de geloofwaardigheid hunner boodschap.

Napoleon's magt was overigens groot genoeg, om, door middel der Noord-Amerikaansche vereenigde staten, geld, wapenen en eene menigte ervaren officieren naar het Zuid-Amerikaansche vaste land te zenden, zoo dat de gevolgen, die daaruit voortvloeiden, dat men zynen magtigen bystand geweigerd had, voor de patriotten zeer noodlottig waren. Het Britsche kabinet was getergd; de strydkracht der Spanjaarden werd vermeerderd, de vrystaat Mexico en de zaak der vryheid in Venezuela en Grenada werden vernietigd, stroomen bloeds werden in dezen langen en hardnekkigen kryg vergoten, terwyl in het binnenste des lands zich beroeringen vormden tegen eene regering, onder welke de inwoners te voren althans veiligheid en eene schaduw van vryheid en geluk gehad hebben, van welke zy thans geheel-en-al beroofd zyn.

De Britsche regering, die de ontzaggelyke voortgangen van Napoleon in Spanje gade sloeg, vreesde nu, in het eind toch gedwongen te zullen worden om toe te geven; ook duchtte men dat het narigt van deze gelukkige gevolgen hem ook op het vaste land van Amerika, magtige partyen zou verwerven. Zy zag het noodzakelyke er van in, om tegen de daaruit ontspruitende onheilen nadrukkelyke maatregelen op te werpen. Naar het eiland Curaçao, dat destyds den Engelschen toebehoorde, werd eene snel zeilende oorlogsbrik afgezonden, met bevel aan deszelfs gouverneur sir James Cockburn, om zonder verwyl van La Guayra naar Caracas te vertrekken. Zyne geheime bevelen (die ons van goeder hand zyn medegedeeld) bestonden in, 1) alle bedenkelyke middelen aan te wenden, om den invloed der Fransche party te verzwakken en te vernietigen; 2) op deze party een waakzaam oog te houden, opdat zy niet de overhand verkrege en Spanje van deszelfs koloniën ontzette; 3) zich moeite te geven om eene, den Koning Ferdinand toegedane, tusschen-regering in te stellen, zonder zelfs zich in iets hoegenaamd anders in te laten, hetwelk het beheer en de innerlyke aangelegenheden van 's lands regering zoude kunnen betreffen.

Toen de voorgenomene zending van het Engelsche gouvernement den generaal kapitein, Don Juan de Casas, ter kennis kwam, begaf zich deze met een talryk en schitterend gevolg naar La Guayra, alwaar hy sir James Cockburn, die aan wal stapte, met vele statigheid ontving. De inwoners begroeteden en onthaalden hem met teekenen van vreugde en achting, ja zelfs met koninklyke eerbewyzen. De openbare meening had over het geheel zich ten gunste van Engeland omgewend.— De afschuw jegens Napoleon was zoo groot, dat ik een groot aantal gouden en zilveren muntstukken zag, op welke het stempelbeeld van Napoleon met een mes was doorgekrast, of wel het geheele geldstuk met eene dolk was doorstoken.

Het luiden der klokken, de salvo's uit het geschut van op het marktplein en uit de forten van La Gaguayra, kondigden de landing van sir James Cockburn aan, en zyn togt van La Guayra naar Caracas geleek eene zegepraal. Alles was blydschap, gedruisch en geestdrift; de stad werd uit eigene beweging der inwoners geilluminеerd; gastmalen, feesten, bals, enz. wisselden elkander onafgebroken af, gedurende den geheelen tyd van zyn verblyf, en de kreet: “ land leve onze geliefde, onze goede Koning Ferdinand VII., en de Engelschen onze goede en edelmoedige bondgenooten!” werd in alle straten gehoord. Het wankelmoedige volk van Caracas was gewisselyk opregt in zyn luid juichend onthaal jegens sir James Cockburn. Na eenige geheime mondgesprekken, kondigde de kapitein-generaal eene lange proclamatie af in welke hy de inwoners van Venezuela vermaande om het gezag van den nieuwen Koning van Spanje en Indie te erkennen. Dit werd onmiddelyk met luid gejuich en met de grootste geestdrift gedaan.

Sir James Cockburn, ongemeen te vreden over het hem bewezen onthaal, keerde naar Curaçao terug, en zond aan het Britsch gouvernement een volledig en omstandig verslag nopens zyne zending af.

Overtuigd, dat de thans aan zich zelven overgelatene Venezuelanen, evenzeer voor Engelands Handel als voor deszelfs Staatkunde onschadelyk zyn zouden, hechtte het Britsche Gouvernement weinig gewigt aan de eischen der patriotten, hetgeen hetzelve zeker zoude gedaan hebben, indien men ergens eenigermate aan Napoleons voorslagen hadde gehoor gegeven. De geheele bemoeying van dat gouvernement moest zich niet op een enkel punt rigten, namelyk, op het verdryven der Franschen van het schiereiland. Dit zoude het groote oogmerk van het Britsche cabinet, het, met uitsluiting van andere volkeren uitbreiden van deszelfs Handel verzekeren. Dit alleen bewerkte deszelfs alliantie met Spanje, en wekte deszelfs afkeer en vyandige gezindheid jegens alles, wat der onafhankelykheid der Amerikanen in de beide Amerika's zoude kunnen bevorderlyk zyn, terwyl het niet aannemen van Napoleons voorslagen de zaak der Independenten in Spaansch Amerika in eenen op zich zelven afgescheiden toestand bragt.

Sedert den aanvang der omwenteling hebben de door haar gewrochte onderscheidene regeringen ten allen tyde op Engeland het oog gehad, en alle even gelyke trouw en geloof op hetzelve gevestigd, ofschoon het geene van alle immer eenigen bystand hebbe geboden. Dat wordt daardoor duidelyk bewezen, dat, by den aanvang der revolutie, de Amerikanen nog geen denkbeeld van eene afscheuring van Spanje hadden opgevat. Were dit het geval geweest, dan zouden zy de schitterende aanbiedingen van Napoleon en Joseph aangenomen, en nimmer de hulp en den bystand van Spanje's getrouwsten bondgenoot ingeroepen hebben.—*Handelsblad.*

(*Vervolg en Slot hierna.*)